

Selmezbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

A városok szabályozása.

Most közölték a napi lapok Fascho-Moys Sándor dr. miniszteri tanácsos által készült azon törvényjavaslati tervezetet, mely a városok szabályozásáról szól és melyről már egy ízben megemlékeztünk, különösen kifogásolva abban a reprezentáló polgármester állásának szervezését, a városi számvevőségek államosítását, a képviselőtestületi tagoknak csekély számban való megállapítását stb.

A jelen törvényjavaslati tervezetben a reprezentáló polgármesterről említés se tétetik, tehát ez úgy látszik el lett ejtve, mit bizonyára mindenki, ki a városok viszonyait alaposabban ismeri, helyeselni fog. Ép úgy igen helyes azon tervezése is a javaslatnak, hogy a képviselőtestület legtöbb adót fizető tagjai is megválasszassanak; de sehogy sem tudjuk helyes indokát lelni annak, hogy miért legyen a városi képviselőtestületnek oly kevés tagja; mint például városunk a képviselőtestületben csak 24 tag által volna képviselve.

Nem volna-e célszerűbb, a közigazgatás és városi közzgazdálkodás menetének ellenőrzésére nézve minden esetre nagyobb garanciát nyújtó, intézkedés az, ha a képviselőtestület tagjai a mostani törvényhatósági bizottság tagjainál is nagyobb számmal vennének az önkormányzatban részt, nem pedig, hogy azok száma tetemesen csökkentessék. Hogy tehát a képviselőtestület jobban felelhessen meg hivatásának, abba több tagot kellene beválasztani, mint amennyit a tervezet kontemplál.

E törvényjavaslati tervezet azon javaslata, hogy a nők és jogi személyek is birjanak bizonyos

feltételek mellett választási joggal, a virágzásnak indult nőemancipáció emez időszakában csak természetesnek található.

Üdvös következményei lennének azon intézkedésnek is, hogy a képviselőtestületi közgyűléseken való részvétel a tagokra nézve kötelező és ki magát helyes indokkal ki menteni nem tudja és mentségét a közgyűlés el nem fogadja, 50 frtig terjedhető pénzbírságra marasztalható.

E törvényjavaslati tervezet szerint: „a belügyminiszteri megerősítésre szoruló szabályrendeletek száma valami kevéssel csökken, de az atyáskodás és ellenőrzés nagy mértékben megmarad. Minden városi lakos azt a jogot nyeri, hogy bármikor kérheti valamely szabályrendelet megváltoztatását, vagy hatályon kívüli helyezését és a képviselőtestület köteles a kérelem felett határozni.“ Helyeselhető intézkedése a javaslatnak, az is, hogyminden város kötelességévé teszi félév alatt nyugdíjszabályrendeletet alkotni.

Nevezetes újítása a tervezetnek az is, hogy a polgármester választása törvényhatósági városokban királyi, rendezett tanácsú városokban pedig belügyminiszteri megerősítésre szorul.

A javaslat 7-ik fejezete a főispán hatásköréről intézkedik és az eddigi hatáskört, különösen a városi tisztviselők fölött, nagyban kitérít.

A polgármester e javaslat szerint is 6 évre volna választandó és a 30 ezernél több lakossal bíró városok alpolgármestert is volnának kénytelenek választani; lennének még díjtalan tanácsnokok, kiket a képviselőtestület saját kebeléből választana ugyancsak 6 évre stb. stb.

Csak azt az egyet nem tudjuk fölfogni, hogy miért kelljen a városi számvevőséget álla-

mosítani? mert a tervezet szerint a városi számvevőket a kormány nevezné ki és azok államhivatalnoki jelleggel birnának. Ha valamit kellene államosítani, akkor az, amit már sokszor hangoztattunk, a városi rendőrség volna.

Egy szóval e törvényjavaslati tervezet még gyökeres átrostálásra szorul, mielőtt alapját képezheti a városok szabályozásáról megalkotandó törvénynek. Nem vélünk tévedni akkor, amidőn helyesnek és üdvösnek tartanók azt, ha e törvényjavaslati tervezet tárgyalására először is egy oly értekezlet hivatnék egybe, melyen különféle városaink, polgármestereik vagy más oly kiküldöttek által volnának képviselve, akik a városok viszonyait, aspirációit, a közigazgatás hiányait stb. alaposan és saját tapasztalataik révén ismerik és nem indulnak idegen minták, elvont theoretikus elvek, hanem a való életből merített tapasztalatok után.

Válasz a hegybányai zárda ügyében.

Valóban nem tudom, minek köszönhetem azt, hogy a „Selmezbányai Híradó“-ban a hegybányai zárda védelmére kelt Jaross Károly hegybányai segédlelkész azon megtiszteltetésben, jobban mondva meghurczolásban részesítette csekély személyemet, melylyel a „Ki kezdte?“ című közleményében jónak látta többet foglalkozni, mint a kérdésben álló ügy voltaképeni érdemével.

E közlemény ugyanis nagy garral és fontoskodással árulja el a „Selmezbányai Híradó“ olvasóinak, többször hánytorgatva azt a mély titkot, hogy az én valódi nevem nem Szentgyörgyi, hanem Richter Ede.

Ebben a közleménynek feltétlen igaza van; mert az én valódi nevem valóban Richter Ede, de hírlapírói nevem, közel 25 év óta, Szentgyörgyi.

Ha — mit indokolatlan megtámadtatásom dacára őszintén kívánok — Jaross úrnak az isteni gond-

jüket, hátha szemet szúrának s valami új regény hősnőjeként örökíthetnek meg a nevüket.

A patikáros már azt is tudni akarta, hogy a nagy író Kolozsvárra megy és bizonyosan lekéselt a vonatról Hársszezen, a hol valami ismerősével találkozott, onnan kocsival folytatta az útját. Holnap ha reggeli 4 órakor elindul, 8 órára Kolozsváron lesz, 10 órakor kezdődhetik valami előadás vagy gyűlés, erre siet.

— Gyűlés ide, gyűlés oda, vette át a szót a jegyző, én azt indítványozom: ragadjuk meg a kedvező alkalmat és hívjuk körünkbe korunknak legnagyobb íróját.

— Helyes! helyes! hangzott minden oldalról.

Még a pinczérekét is elfogta a láz. Hol kapuczinert hoztak limonádé helyett, hol meg a limonádét cserélték fel kapuczinerrel. E feszült zűrzavaros helyzet addig tartott, mignem a rendezők elhatározták, hogy deputációban felkeresik a koszorús lantost és megkérik, fogadná el vendégszeretetüket.

Erre egész revoluczió ütött ki. A nők azt követelték, hogy köztük foglaljon helyet, a férfiak nem engedték már a tereméstől dotált elsőbbségüket; végre is megegyeztek abban, hogy a világhírű író a patkóalakban állított asztal közepére ül, már t. i. nem a tejejére, hanem mellé; jobbról a bálkirályné, balról a főrendező foglal helyet, azontúl nők-férfiak felváltva.

Jókai lejött! A kitűnő író! A jeles politikus! A nagy költő közönséges halandók között! Kaba község történelmének diszlapján diszbetűkkel kell e ritkán élvett kitüntetését megörökíteni!

TÁRCSA.

Jóizű történet.

Mutatvány Váczy István „Tárczák“ című művéből.

A brádi banda primása jelt adott s megkezdődött a zene, megkezdődött a táncz. Repültek a párok, mint a nyári tarka pillangó.

A kisebb teremben a csendesebb vérűek telepedtek le három kerek asztalnál. Ők már bolondságnak tartják az ugrándozást, de ez nem alterálja azt, hogy lámájuk túlharsogja a hegedű húrjait, még a nagyobb haragos dörmögése is szelid Zephyr-fuvalom ahhoz a zajhoz, ha valakinek sikerül elfogni a másik pagálgját vagy huzonegyesét. Azelőtt, de meg ha neki dúrálnak magukat, most is alig akadna köztük csak egy is, aki visszariadna a kállái kettőtől, de az az ebenkerült valcer, dreischritt, mazurka . . . meg mi az istensodája, tetszett is nekik, nem is, úgy félvállon dobták oda a kritikát: „de bolond egy komédiázás ez a cipőtalp-koptató“.

Hja a villamosság és gőz korszakában még a táncz is civilizálódni kénytelen és a kállaikeltős, meg a mártogatós helyett francia és német mintára tapossuk a padlót, mikor ezek alig birnak lelkesedésükkel a mi eredeti csárdásunk mellett. Ha a fiataloknak úgy tetszik, legyen inyők szerint.

Úgy látszik, már nekik is elég; jól esnek némi pihenés. Holló Gazsi a joggyakornok, már három zseb-

kendőt töltött meg az izzadságával. Madarász Jankának meg már a szélmalom vitorlája is kevés lenne, hogy lehűtse.

Szerencsére tizenkettő felé jár az idő, a buffet mind népesebb lesz. A kellnerek lázas sietséggel díszítik fel az asztalt. A lányok vigan trécselnek sikereikről. A mamák jó hangulatban vannak, mert leányaikat ugyancsak megtánczoltatták. Ki volt adva a jelszó: minél több fiatal ember! Ez pedig egyik főkellék, ha nem akarják, hogy sokan szegődjenek a kofamesterségre — petrezselyem-áruolóknak.

A vendéglős félrekéri a főrendezőt. Valami fontosat mondhatott, mert Holló Gazsi nagyon nyugtalanul viselkedett mellette, noha éppenséggel sem tartozott a könnyen ijedősök közé.

— Bizonyosan a fagyalt nem sikerült, kedvetlenkedett a kis Kenese Ilon.

— Alkalmasint kevés a készlet, gondolta a másik.

— Én is azt hiszem, nem számítottak annyi vendégre, lóditotta a harmadik.

— Tudjátok! . . . Lányok! . . . Lányok! hirtelenkedett Halász Olga, ki arról volt nevezetes, hogy a községben bármi történt, ő szimatolta ki legelőbb, — itt van Jókai!

A másik perezben már az egész társaság tudta, hogy milyen előkelőség vagyon velük egy fedél alatt. Most érkezett a vendéglőbe, szobát bérelt. Mikor a vendéglőnyibe beírta a nevét, a vendéglős nem akart hinni a szemeinek. Szaladt a hírrel a buffetbe. Lett zenebona. A kártyázók eldobták kártyáikat, az udvarlók odahagyták kedveltjeiket, a mamák cziczomázták tolett-

viselés megengedi, hogy egy negyedszázadot még megérjen, bizonyára higgadtabbban fog a fölött gondolkodni, hogy mi a sajtó feladata s hogy egy közérdekű ügy megbolygatásánál nem a személyeskedés és az indokolatlan sértések terére kell lépni, hanem kizárólag az ügy érdemleges részét kell megvitatni.

Am ő, tudniillik Jaross segédlelkész úr, minden rászolgáltatót ok nélkül személyem ellen oly támadást intézett, mely a hegybányai zárda kérdésével abszolúte összefüggésben nincsen. Vagy azzal akarja ő bebizonyítani, hogy mi ez ügyben rágalmaztunk és hazudtunk, hogy az én valódi nevem nem Szentgyörgyi, hanem Richter Ede? Szomorú fényt vet ez egész bizonyítási módjára. Ez nem egyéb szánalmas vergődésnél és hasonló a fuldoklónak a szalmaszál utáni kapkodásához.

De mivel a káplán úr közleményében személyemet illetőleg oly kitételeket használt, melyek miatt rendes körülmények között társadalmi uton volnék kénytelen elégtételt követelni és ebben az a körülmény akadályoz meg, hogy az általam nem ismert Jaross úr oly öltönyt visel, mely öltöny hordozói iránt zsenge gyermekkoromtól kezdve mindenkor a legnagyobb tisztelettel viseltetem, de ezen speciális esetben az egyed irányában nem viselhettem; mely öltöny az elégtétel kívánásának és adásának az előbb említett uton való megtörténhetésétől őt megóvjá: kénytelen vagyok egyszerűen kijelenteni, hogy a rágalmazás és hazugság vádját megvetéssel visszautasítom és úgy a magam, mint az általam szerkesztett lap reputációja érdekében a legnagyobb határozottsággal kinyilvánítom, hogy én részéről sem a hegybányai zárdat, sem az abban működő nővéreket nem rágalmaztam, a kérdéses ügyben nem hazudtam, hanem igen is helyt adtam kötelességszerűen a közérdek érdekében azon cikksorozatnak, melyet dr. Tóth Imre kincstári ker. főorvos, ki egész városunk közbecsülését és tiszteletét hosszú éveken át kifejtett emberbaráti működéséből kifolyólag is méltán kiérdemelte, amaz ügyben irt és sugalmazott.

Mindazonáltal, mint e lap felelős szerkesztője, az ez ügyben közölt összes közleményekért a felelőséget magamtól nemcsak hogy elhárítani nem akarom, de természetesen teljes mértékben elvállalom. Különböztetve hivatkozom dr. Tóth Imre ur mai nyilatkozatára amely szerint a védő ur minden goromba erőlködése dacára sem czáfolta vagy gyöngítette meg dr. Tóth Imre azon indokolt állításait, hogy ez intézetben a trachoma fellépett, hogy ott túlszűfolság van, hogy ott ennélfogva a tisztaságra a kellő gond nem fordítható, hogy a tanteremtől deszkafallal elválasztott hálók közegészségügyi szempontból tűrhetlenek, hogy onnét gyermekek ama bizonyos rovarakkal kerültek vissza, hogy a sok nővendék fölfogadására a nővéreket bizonyos anyagi előnyök — dr. Tóth Imre állítása szerint a „kapzsiság“ — vezette stb.

A Grácba küldött pénzekre vonatkozólag ez idő szerint csak egyet akarok felhozni és ez az, ha az intézet főnöknője, kinek ez ügyben már rég kellett volna nyilatkoznia, kijelenti azt, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy csak rövid idő előtt 400 forintot küldött Grácba állítólag az anyaintézetől kapott kölcsön törlesztéseképpen, akkor én valóban kénytelen volnék

Asszonyok, a leányok sugdostak. Akik közelebe juthattak, lábujjhegyre pipiskedtek, hogy teljes életnagyságában lássák az „Aranyember“, „Fekete gyémántok“, „Magyar nábob“ stb. stb. nagynevű szerzőjét.

— Nem is hinné az ember, mennyi esze van! kritizálta hevesen dobogó kebelével a pösze Hajmási Czili.

— Ez az ember napról-napra fiatalodik, jegyezte meg a járásbíró. Jogászkoromban beszéltem is vele, tudom, nem ismerne már meg.

— Szakasztott arczképe!

— Úgy oldalt annyira hasonlít gróf N. Gézához...

— A hajzata valóságos Petőfi... És milyen egyszerű öltözetben jár! Ha az ember nem tudná kicsoda, azt hinné, valami vándor.

— Milyen okos szeméi vannak... olyan sokat fejeznek ki... mindig mosolyog...

Se vége, se hossza a megjegyzéseknek.

Az ünnepelt férfiú pedig nyugodtan szűröcsölte a finom borokat. Boldog volt, kit figyelmére méltatott. Sóváran lesték ajkának ihletett szavát. És neki ehhez is, ahhoz is volt egy nyájás szava. Étkezés közben virágos nyelvben dikciót mondott a hölgykoszorúra, mire a lelkes fiatalság kézrekapta és a levegőbe röpíté, még az asszonyok is tolazkodtak, csak hogy egy darabkát kapjanak bármelyik részéből. A nagy költő nyájás mosolygásokkal fejezte ki, mennyire öröme esett a jelen voltak megtiszteltető elragadtatása.

Holló Gázi engedelmet kért, hogy a világhírű ember által levágott szivarvéget tehesse el. A főszolgabíró a megmaradt kenyérhéjat dugta zsebbe, hogy rámba verethesse. A gyógyszerész egy darab

a nyilvánosság előtt kijelenteni, hogy szerzett információim teljesen alaptalanok e tekintetben és sajnálom, hogy tévutra lettem vezetve. A mi Gallach János úr nyilatkozatát illeti, arra nézve csakis dr. Tóth Imre adhatja meg a választ, a mit mai számú lapunkban meg is tesz.

Részéről tehát annak kijelentése mellett, hogy úgy dr. Tóth Imre munkatársunkat, mint engemet, ki az ő cikkeinek helyt adott, csak a legjobb intenció vezetett és eszünk ágában se volt magának az intézetnek ártani akarni, hanem inkább rá mutatva a tagadhatatlanul fenforgó hiányosságokra, annak kibővítését közegészségügyi szempontból átalakítását óhajtottuk eredményezni, — az ügyet befejezettnek nyilvánítom.

És hogy e cél eléréjék és hogy így a sajtó feladatának, melynek nem lehet célja az elsimítás, de az indokolt felderítés megfellelünk, azt már a legközelebbi jövő fogja bebizonyítani.

Még meg kell jegyeznem, hogy a hegybányai leánynevelő intézet által a tanítás terén elért valóban szép eredményeket mindig elismertük és különösen most a lefolyt vizsgálatok után erről csak a legnagyobb dicsérrel emlékezhetünk meg.

Szentgyörgyi, valódi nevén Richter Ede
a „Selmezbányai Hetilap“ felelős szerkesztője.

*

Nyilatkozat.

Mindennemű félreértés kikerülése végett kötelességemnek tartom kinyilvánítani azok előtt is, kik még nem tudták, hogy a hegybányai zárda ellen az első támadó cikket én irtam, nem különben a Dr. Faller Károly bányafőorvos neve alatt közölttekre is én válaszoltam névtelenül. Hirlapi utat, azaz nyilvánosságot azért választottam, mert csak is így számíthattam az intézetben évek óta üzött visszaélések megszüntetésére. A zárda belügyeit az 1888 és 1889-dik, és az 1895—1896, 1897-ik évekből ismerem, az utóbbi 2 iskolai évben az ott észlelt, látott, hallott dolgok folyton nyugtalanítottak, bántottak, az állam mindent elkövet a közegészség javításában, nagy súlyt fektet az iskolák egészségessé tételében, a gyermekek egészséges nevelésében, s Hegybányán összezsúfoltatik 48—52 serdülő és kisebb lánygyermek oly helyiségekbe, hol őket tartani nem szabad, hol legfőbb feleszámmak van hely.

Ami Gallach János és neje ismételt nyilatkozatait illeti, az eset következőképpen történt: Ez évi május hó 9-dikén Szent-Antal községben voltam, hozzájuk betértem beteghez, a többek között a szülők megnyugtatóra felemlítettem, mert a hirlapokban közzé volt téve, a hegybányai növendékek között trachoma járvány ütött ki, hogy május hó 7-dikén voltam a hegybányai zárdaiban, s megvizsgáltam 2 lánygyermeküket is, azok nem trachomások, a nagyobbik gyermek sápadt. Erre Gallachné asszony németül, — megjegyzem egyik házastárs sem tud magyarul egy szót sem — elkezdett panaszkodni a hegybányai zárda ellen; a többek között elpanaszolta, hogy lánykái a karácsonyi ünnepekre oly szennyes alsó nadrágban jöttek haza, minő piszkos ruhát ő életében soha sem látott, s hogy ugyanazon ruhadarabok voltak azok, melyekben gyermekeit az intézetbe vitte, s azon idő óta ő mosott gyermekeire s küldi utánuk a fehérneműt Hegybányára stb.

Erre megjegyeztem, ha nincs megelégedve a zárdaival, vegye ki gyermekeit az intézetből, mint azt én is tettem, különben én is oda haza mosattam gyermekem számára.

Gallach János családját évek óta gyógykezelem, s őket tisztességes, szorgalmas s békeségben élő há-

csontot pakkolt el nagy elővigyázattal. Az a kis szöszke fülemüle, Kenese Ilon meg éppen a fogpiszkálóját rejtette a gigerli zsebkendőjébe.

Két óra felé illedelmesen elbúcsúztatták a nagy férfit, aki hivatkozva fáradt voltára, engedelmet kér a távozhatásra.

Akik szobájába felkisérték, alig haladtak az ajtóhoz, tiz lépésre, úgy hallották, hogy becsukván az ajtót, feltűnően jóízűt nevetett; egy percze hallgatództak is, de az egészről nem szóltak senkinek semmit.

Harmadnap Holló Gázi levelezőlapot kapott a déli postával, melyen szóról-szóra ezek valának:

„Igen tisztelt Uram! Köszönöm a szives vendég-szeretetüket. Éppen nagyon meg voltam szorulva, mert utazom a truppomhoz és az a csekély előleg, amit kikunyorálhattam, fogytán állott. Két nap óta alig ettem már valamit, olyan jól esett az Önök lelkesültsége. Adja át hálámat Kabátos község egész intelligenciájának. Különö tisztelettel:
Jókai Andor, színészintrikus.“

— Színészintrikus! Mint az örült kapott homlokához. Először is a szivarvéget vette ki az óramédaillonból és összetaposta. Ez a blamázs! Legalább levelezőlapon ne irt volna! Nem bírta elviselni egyedül a felsülést. Szaladt háztól-házhoz a levelezőlapal. Óriási felkavarodás az egész községben. A méltatlankodás és szegyenérzet netovábbja.

— Egy nyomorult éhenkórász!...

— Egy komédiás!... Egy truppista!

A főszolgabíró a kenyérhéjat dobta ki az ablakon, a gyógyszerész a gondosan őrzött csontokat dobta a kutyának, Kenese Ilon meg a fogpiszkálót hajította a tűzbe.

zastársaknak ismerem, sikerült őket lekötölni s eddig mindig hálásak is voltak. Sokat gondolkodtam azon, hogy mi vitte rá őket egyszerű, de istenfélő iparosokat ily viselkedésre; gyermekeik miatti szegény, álszemérem ez nem lehet, mert többekkel közös sorsuk volt; valóságos érzés? azt hiszem nem, a rkath. vallás hazugságra nem tanít.

Hogy ilyen ellentmondó, s igazságot megtévesztő ellentmondás előfordulhat, vagy sokszor előfordult is, elég lesz rámutatni a világhírré vergődött tiszta-eszlári bűn-perre, hol az ifju Scharf Móríc az saját édes apját vádolta a rituális gyermekgyilkolással, s ezen állítása mellett konokul kitartott. Scharf Mórícnek tanuzását szuggerálták mint a történetből tudjuk. Csak is így tudom megérteni Gallach János és neje tagadozását és ismételt hirlapi nyilatkozatait. A szuggerálás nem tölem eredt, mert velük a fentebb említett idő óta, egy esetet kivéve, amikor erről mit sem szóltunk, semmiképpen sem érintkeztem, azaz őket nem láttam, velők nem beszéltem, sem nekik levelet nem irtam, sem nekik nem üzentem; szuggerálás pedig csak érintkezés után történhetik.

Selmezbányán, 1897. június 26-án.

Dr. Tóth Imre.

*

Nyilatkozat.

Alulírott, mint a „Selmezbányai Hetilap“ szerkesztője ezennel kijelentem, hogy lapom utolsó számaiban megjelent „A hegybányai zárda“ című közlemények bevezetésében foglaltak által Vörös Ferencz urat, a „Selmezbányai Híradó“ szerkesztőjét személyében egyáltalán megsérteni szándékom nem volt és szavaimnak ilyenmü magyarázata felett sajnálatomat fejezem ki.

Selmezbánya, 1897. június 25.

Szentgyörgyi Ede.

*

Nyilatkozat.

Fenti nyilatkozattal kapcsolatosan alulírott, mint a „Selmezbányai Híradó“ szerkesztője, ezennel kinyilvánítom, hogy az általam szerkesztett „Selmezbányai Híradó“ f. évi június 22-iki számában „Ki kezdte?“ című cikk bevezetésében foglalt, a „Selmezbányai Hetilap“ szerkesztője: Szentgyörgyi (Richter) Ede ur személyét sértő kifejezéseket a Hetilap reám vonatkozó, sértésnek vélt kifejezések viszonzása képen használtam, melyeket azonban ezennel készségesen visszavonok és az ügy felett sajnálatomat fejezem ki.

Selmezbánya, 1897. június 25.

Vörös Ferencz.

Különlélek.

— Személyi hírek. *Neubauer Ferencz* központi kohófőnök, kir. bányatanácsos Nagyányára kohóügyi előadónak neveztetvén ki. új állását a múlt napokban elfoglalta — *Krutkovszky József* kir. bányatanácsos selmezi kohófőnök városunkba érkezett és a múlt napokban vette át hivatalát. — *Hörk József* az ág. ev. lyceumon tartott érettségi vizsgálatokhoz kiküldött kormánybiztos városunkba érkezett és az érettségi vizsgán résztvett. — *Bárdossy Antal* kir. bányatanácsos hivatalos utjából visszaérkezett. — *Winkler Benő*, *Gretzmacher Gyula*, *Herrman Emil*, *Scholtz Vilmos*, *Schelle Róbert*, *Faller Károly*, *Fekete Lajos*, *Vadass Jenő*, *Csiby Lőrincz* bányász és erdész akad. tanárok az akad. hallgatókkal tett tanulmányutról városunkba visszaérkeztek. — *Krausz Kálmán* rendőrfőkapitány f. hó 23-án Mezőkissallórról hol szabadságidejét töltötte, haza érkezett s még az nap átvette hivatala vezetését.

— *Clementina coburgi hercegnő* mult szerdán érkezett vissza egyik unokájával, egy kis bajor herceggel és kíséretével együtt Szent-Antalra, hová e na-

Szikrázó düh és piruló arcok mindenütt.

A földteke e történet óta többször megtette ugyan a szokott utját, de azért nem tanácsolnám, hogy valaki Jókait emlegesse a jó kabátosiaknak, mert aligha vinné el a hátát szárazon.

Középkutatásunk a jövőben.

— Tanügyi tanulmány. —

Irtá: Király Ernő.

Noha közoktatásügyünk mostani érdemes vezetője csak a középiskolai tanterv revisiojának eszméjét vetette fel, mégis evvel kapcsolatosan úgy a napilapokban mint folyóiratainkban sűrűn találkozunk cikkekkel, melyek középkutatásunk teljes átalakítását sürgetik. Ez annak a jele, hogy az utóbbira vonatkozó szükségérzet csakugyan általánosan megvan.

És ezen cikkek írói hasznos munkát végeznek. Mert ámbár arra nincsen kilátás, és talán czélszerű sem volna, hogy az előadott tervek közül az egyik vagy a másik mindjárt most megvalósíttassék, mégis a felvetett eszmék becsesek a jövő alakulatainak szempontjából.

Messze célzt akarván elérni, korán kell indulnunk.

S ha ezen eszméknek más hasznos következménye nem is volna, mint az, hogy a revisio szükségességét és elodázhatatlanságát bizonyítsák, ez magában véve is indokoltá tenné a papírra vetetésüket.

A jövő középkutatásának megbeszélésénél nyilatkozzék meg a mi szerény vidéki lapunk is. Minél többen szólnak hozzá ily fontos kérdéshez, annál jobb.

pokban érkezik *Ferdinand* bolgár fejedelem és neje: *Mária Lujza* fejedelemné. — A fejedelemné két gyermekével *Boris* és *Czirá* hercegekkel és *Clementina* coburgi hercegnővel Szent-Antalban fogja tölteni a nyár nagy részét, míg *Ferdinand* fejedelem Szófiába utazik. Mint hírlik *József főherceg* is e napokra érkezik Szt.-Antalban.

— **Tíz év utáni találkozás.** Fölkérjük volt iskolatársainkat, kik 1887-ik évben a selmeczi lyceumban érettségi vizsgát tettek, hogy tett kötelező ígéretükhöz híven folyó hó 28-án Selmezbányán megjelenjen sziveskedjenek. Dr. Sztalényi Valér ügyvéd. — Veisz Lajos kir. tolyammérnök.

— **Búcsú lakomát** rendeztek barátai és ismerősei Neubauer Ferenc selmeczi kohólónok kir. hánytatanácsosnak Nagybányára távozása alkalmából. A búcsúlakoma, mely a Bogya-féle vendéglőben lett tartva, számosan vettek részt és a tisztikar nevében Mihalovits Elek mérnök mondott búcsúzó felköszöntőt. A családjával együtt immár ellávozott köztisztviselőben álló népszerű bányatanácsosnak mi is szívesen „Isten hozzád”-ot mondunk.

— **Megőrült asszony.** Weil Ödönné szül. Rozenzweig Mária, három hét óta a Felső-Ronán lakó asszonyon, Dr. Faller Gusztáv székfoglaló orvos már előbb észre vette az elmeháborodás tüneteit. Most a szerencsétlen asszonyon azonban kitört teljes mértékben az őrültség és kis gyermekeire is veszélyes állapotában kénytelen volt a rendőrkapitányi hivatal kényszer zubbony használatára nélkül a szegény asszonyt a városi kórházba szállíttatni, hol egyelőre elhelyeztetett és ápolás alá vétetett. A szerencsétlen asszonynak hét gyermeke van.

— **Megjött a sok pénz.** Amint azt t. olvasóink tudják, a belügyminiszterium jóváhagyta törvényhatóságunk azon határozatát, hogy a vízvezeték s.b. stb.-re szükségelt beruházásokra fordítandó költséget a regalkötvényekből fedezhesse a város. A jóváhagyás megtörtént, de a devinkulálása a kötvényeknek sehogy sem akart végbemenni. Végre most ez is megtörtént és a miniszterium meg is küldötte a menykő nagy összeget 270,000 forintot, mely pénzes csomagot a levelek hordója itt Selmezbányán ritkán élvezhető önbizalommal büszkén adott át a mult napokban Sztalényi József polgármesterünk kezébe. Megjött tehát a sok pénz, most már csak te — oh vízvezeték! — jövel, jövel!

— **Rendőri hírek.** *Hirtelen halál.* Mult kedden özv. Siegelné öregasszony a Deák-Ferencz utcában hirtelen összerogyott s mire a kórházba szállították rövid idő alatt meghalt. Az agg nő halálát szívizérlődés okozta. — *Razziák.* Általános volt a gazdag részről a panasz, hogy cselédjeik s különösen a férfiecseledek az éjszakákat nem töltik otthon hanem korecskákban, pálinkás lebujszóban isznak, dorbézolnak. A rendőrség e baj megszüntetésére pár este razziát tartott, s az engedély nélkül künn levő cselédeket hűsre tette. A razziákat ezután rendesen megtartják s reméljük, hogy a sok csellengő, csavargó alak ezek következtében eltűnik a városból. — *Baleset.* Sérülést szenvedett folyó hó 24-én Kralovianszky János a zuzózóban. A bányász-kórházban ápolják. — *Lopott kanári.* Egy kis kanári madarat s két galambot lopott el Sakovi András rovtól előleltél suhanc. Megesipetett s a kis énekes énekében nem gyönyörködhetik, mert a hűvösre szállítottott. — *Találtatott* egy ezüst mellű, melyet az igazolt tulajdonos a rendőrkapitányi hivatalban átvehet. — *Himlő oltás* lesz ma délután félkét órákor a helybeli városi kórház rendelő szobájában. Az oltást Dr. Kapp Jakab tb. főorvos fogja végezni. Felhívjuk erre a t. közönség figyelmét.

— **A nyomor.** Mult csütörtökön Ertl János rendőrbiztos jelentette, hogy özv. Ertl Józsefné, kinek férje ez év tavaszán az utcán hirtelen meghalt, a vöröskút és rozsgundi tó közötti „Gepli” elhagyott házban, hol hajlékot keresett és talált, a legnagyobb inségnek kitett négy gyermekkel megáldott asszony.

Ez, továbbá az, hogy talán itt-ott mégis mondok valami hasznavehető, mentse ki e sorokat.

Szólni kívánok pedig — csak a fiuk nevelését véve tekintetbe — 1. arról, hogy középiskolánkban az eddiginél jobban igyekezzünk megközelíteni az egyformaságot, mert a 11 éves gyermekben az ő hajlama, tehetségei még fel nem ismerhetők, az iskolák kiválasztása tehát nem indokolt; 2. arról, hogy a túltelhelésnek alaposan vessünk véget, mert különben tudásvágygyal megáldott gyermekeink testileg elsatnyulnak.

I.

Eltekintve a tulajdonképeni középfoku szakiskoláktól, van gymnasiumunk, realiskolánk és polgárisiskolánk.

Mikor a két elől említett intézet mindegyikében a növendékek tanulhatnak ábrázoló mérlant is, latint is, valóban csak csodálkozni lehet azon, hogy a kettő még nem olvadt össze egy középiskolává. (A görögről, a vegytanról szólni, messze vinne tárgyatól.)

Sokkal nagyobb a különbség ezen kettő és a polgárisiskola között. Ennek rendeltetése is más volna. De nem felelhet meg neki. S mért nem? Nem azért, mivel a szülők nagy tömege tán meg nem elégednek avval a tudománnyal, melyet ott juttathat gyermeküknek, hanem azért nem, mert a polgárisiskolát végzett tanuló nem lehet egyéves önkéntes. Mivel pedig 25 éves tapasztalat arra már megtaníthatott, hogy az önkéntesi jogot a polgárisiskola számára sohasem leszünk képesek kivívni, nem marad más hátra, mint dicső emlékü Eötvösünk ezen valóban szép eszméjét egészen elejteni. (Folyt. köv.)

súlyos betegségben fekvő taláta s a négy kis gyermek az éhínségtől keservesen nyöszörgött. Kétség, hogy az asszony már négy nap óta tifuszban feküdt és a négy gyermek e hosszú idő alatt semmi tápot sem kapott. A rendőrkapitányi hivatal az asszonyt azonnal a kórházba szállíttatta, hol rövid idő alatt meghalt és a kórház költségére lett eltemetve. A szegény ártatlan, éhező négy gyermek, kik közel állottak már az éhhalálhoz, azonnal egészséges tápot kaptak és egyelőre a város költségére lesznek ellátva. — Felkérjük a jószívű embereket, hogy ha csak lehetséges, vegyék magukhoz e szánni való, az elzűllésnek kitett gyermekeket, vagy legalább járuljanak ahhoz, hogy ezen apátlán, anyátlán árvák legalább a legszükségesebb ellátásban és nevelésben részesíthessenek. És mi újból szorult megdöbben szívvel kérdezzük: Szeretház, ki annyiszor kísértés már évek óta a közgyűléseken és az óriási mennyiségű papírosokon, még mindig élettelenül, egykedvűen vagy képes végig nézni, mikép züllemek elártatlan gyermekek, amíg a te zsiros fazekad megteledik.

— **A következő sorok közlésére kértünk fel:** Igen tisztelt Szerkesztő úr! Nagyon leköteleztem ha az igazság érdekében oly szíves volna, alantli soraimnak becses lapjában egy kis tért engedni. Az utóbbi időben ugyanis személyem fölött annyi rosszhiszemű hír keringett, mely alkalmasint csakis arra volt hivatva, hogy a reám nézve kellemetlen, de legkevésbé sem lealacsonyító valóságot kiaknázza — minden módon elferdítse — és ezáltal a nagyközönség véleményét téves útra vezesse. Eltekintve attól, hogy legkevésbé sincs szándékomban mindezt csöndesen eltűnni — már most is arra kérem a tisztelt közönséget — sziveskedjenek itéletükkel türelmeskedni az odiosus ügy lefolyásáig, melynek teljesen rehabilitáló kimenetele reám nézve kétséget nem szenved, minthogy az az előzmények után másképp nem is lehet. Különben is — nem akarok hosszabb értekezésbe bocsátkozni — a józan és érdek nélküli ész már a mostani tényállások után is elég bizonyosságot szerezhetett ártatlanságomról — jobban mondva a törvényszék tévedéséről és nem fog egykönnyen pálcát törni egy tisztességes ember becsülete felett. Amidőn még kérem szíves tudomásul venni, hogy hivatalaimtól — különösen pedig bankigazgatói állásomtól, mely reám nézve mindég csak anyagi hátrányokkal járt, önként visszaléptem, maradok tisztelt szerkesztő urnak kész szolgája *Hell Jakab*.

— **A honvéd lovas iskola** Budapestről városunkba is tett gyakorlati utat. Egy alezredes vezetése alatt ugyanis 12 főtiszt, 22 legény 19 lóval e hó 23-án ide érkezett és innét 25-én indult Ipolyságra. — A lovas iskola tagjai lóháton első nap Budapestről Hatvanra, azután Halvanból Lónyabányáig, innét pedig Selmezbányáig egy-egy húzóban telték meg az utat.

— **Szt. Iván.** Mennyi rege, mennyi költészet fűződik a Szt. Iván éjlehez! Ha mind fel akarunk sorolni, kis füzet telnek ki belőle. Hegyek ormán, berek mélyén fellohogó tüzek, éjfékor szóllan a patához, folyóhoz siető leányok, kincskeresők és láthatlaná tevő páfrányokat kutatók változatos jelenségei litokzatos életet adnak a Szt. Iván éjlenek. S e régi, régi babonákat nem írhatta ki a keresztény vallás, sőt némelyikére saját jellegét öltötte. Ki nem emné például a naivságában igazán megható ama hitet, hogy Szt. Ivánkor a túlvilágra költözött gyermekek cseresnyét kapnak keresztelő Szt. Jánostól, csak azonszegény ártatlanoknak nem jut, kiknek földön élő anyjuk Szt. Iván napja előtt evett cseresnyét, megfosztva ez által már az égben lakó gyermeküket részétől. És nem csak a nép asszonya követi e hitet; ismertem én már úrnöket is, kik Szt. Iván előtt semmi áron sem ettek volna cseresnyét. Babona ez, de költői! Hogy az emberek a mellett nem felejtik meg a földi élvekről sem, a mellett bizonyít az, hogy János napját ugyan csak megülték, kiket János névre keresztelt a pap; s hogy ilyenek sokan vannak, t. i. Jánosok, s hogy e szerint János napja egyike az év legvigibb napjainak, annak bebizonyítására, úgy hisztük, fölölleges tanukat állítani.

A bélabányai ovoda tárgyában felszólalást vetlünk, melyet alábbián kivonatolva közölni helyenvalónak tartjuk. — A mult évben ugyanis, megfelelő helyiség teljes hiánya miatt, egy ovoda építése határozottat el, a költség föl lett véve az előirányzatba s a közgyűléstől és miniszteriumtól jóváhagyva. A május havi közgyűlésen határozottan Hubert városi mérnök terve fogadtatott el egy második tervnek elvetésével, mely terv eredetileg valószínűleg parasztházra készült; el is határozottat, hogy az építkezés, tekintettel a jelenleg azon célra használt épület hasznavehetetlenségére, azonnal megkezdessék. Most június végével, tekintet nélkül a közgyűlés előbb hozott határozatára, a hatóság az elvetett terv keresztülvitelét határozta el. Vajjon e keresztülvitel még a folyó században lesz-e meg, az ügyek lassu menete mellett nagyon kérdéses; hiszen az a sürgős építkezés most, június végével még meg sincs kezdve. — Így vagyunk a tervezett vízvezetékkel is. Jelenleg rossz és kevés vizünk van, eselleges lüszvésznél az egész város a pusztulásnak van kitéve. Mig a város nem rendelkezett a szükséges pénzzel, meg volt a jó akarat, most meg van a pénz, de a jó akarat — úgy látszik — elgőzölgött. Nem volna-e csak jogosult, ha a polgárság e tekintetben akeziót kezdeményezne?

— **A temetők felügyelete** nálunk oly hiányos, hogy sürűn kapjuk a panaszokat az elkövetett sírfosztogatások miatt. Különösen a virágokat lopdossák el a sírokról. Jó volna ha egy városi temető felügyelői állás szervezletnek csekély díjazással, esetleg a temető közelében fekvő szabad lakással, mely állásra valamely nyugbérezett egyént lehetne kiszemelni, kinek más feladata nem volna, mint a temetőkbe elnözni, azokra felügyelni és a sírok rendbentartásáról is, minek költségeihez az elhallak hozzátartozói bizonyára szívesen hozzájárulnának, gondoskodni. Ily módon csekély

kiadással a temetők felett nagyobb felügyelet gyakorlatná és a sírfosztogatásnak eleje vétetnék.

— **Az iparoskörti nyári táncmulatság** mult vasárnap a rossz időjárás miatt este 8 órákor kezdődőleg lett a Sembery teremben megtartva. A mulatság szép rendben jó vidám, hangulat mellett reggelig tartott. Felülfizettek: Matzán Ferencz 1 frtot, Tuschel Gusztáv 70 kr. Chrien Károly 50 kr. és Suhaj Péter 20 kr.

— **Lövölde.** Folyó hó 20-án tartotta lövészegyesületünk évi közgyűlését, melyen azonban sajnos a tagok közül nem sokan vettek részt. Délután 5 órákor vette kezdetét a gyűlés s a tisztviselői kart megválasztotta. Fölövészesterré újra Krausz Géza lett választva I. lövészesterré Seidel Ágoston (már 20 év óta működik ezen állásban) II. lövészesterré Fiedler Gyula, jegyzővé Bence Gergely. Választmányi tagokká: Bernhardt Adolf, Fekete Lajos, Krausz V. G., Liha Antal, Stuller Gyula, Schmidt Ferencz, Teluch István, Wankovits Lajos; tekepálya felügyelőkké Keszko András, Teluch István és Zimmermann Pál lettek megválasztva. Ezután a költségelőirányzatot állapítván meg, Neuschwendtner czélszolgá bérét Dr. Stuller Gyula és Krausz Géza ajánlatára 30 frtról 40 frtra emelte fel. Ezután határozattá emelietett, hogy lövészegyesületünk az országos lövészegyletbe ez évre is tagnak belép s a 15 korona tagsági díjat befizeti. A kuglizó rossz állapota miatt felszólamlás történné, a közgyűlés elhatározta, hogy ez évben a kuglizónak nagyjából való helyreigazítására 25 frt álljon rendelkezésre, a jövő évben pedig egy nagyobb összeg vétessék fel annak teljes és alapos rendbehozatalára. Végül a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a volt s ujonnan megválasztott tisztviselői karnak a lövészegylet érdekében és ügyében kifejtett buzgó fáradozásaiért. — A lövészet rendes időben 1 óra után vette kezdetét s a közgyűlés befejezése után ismét folytatva lett. Mély lövések a délután folyamán a következők estek: Seidel Ágoston lött 1 szöget és 1 négyest, Frieber Ferencz 1 szöget, Dr. Stuller Gyula 2 négyest, Krausz Géza 3 négyest, Bence Gergely 1 négyest, Fiedler Gyula 3 négyest és Belházy Gyula 6 négyest. Az első díjat Seidel Ágoston, a másodikat pedig Frieber Ferencz nyerte el.

— **Az osztályosorsjátékra vonatkozólag** Eichel Sándor özv. és utóda kereskedő nyerte el városunkban a fölárusítást és hirdetését mellékletképen mai számú lapunkkal kapják olvasóink, melyre felhívjuk figyelmüket.

NYILTTÉR.

Búcsúzó.

Mindazon jó barátainknak és ismerőseimnek, a kiktől személyesen búcsút nem vehettem, ezúton mondom „Isten hozzád”-ot és kérem, hogy emlékkükben megtartani sziveskedjenek.

Neubauer Ferencz.
kir. bányatanácsos.

Kis hirdetések.

(Ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.)

Eladó házak.

A vöröskuti utcában, az ág. evang. lyceumtól nem távol egy jó karban levő ház, — valamint az Alsó rózsza-utcában egy igen szép, jól ápoltt gyümölcsös kert kis házzal együtt szabadkézből eladó. — Bővebbet megtudhatni a kiadóhivatalban.

Tisztelettel felkérjük összes üzletbarátainkat, miszerint az alant irt igazgatóságnak vagy az egyesület képviselőjének L. Berks Róbertnek szóló levél-, pénz- és csomagküldeményeiket ezentul ne Hodrusbányára hanem Alsó-Hámorba címezni sziveskedjenek.

A Geramb János József-féle egyesületi bányaművek igazgatósága
2—3
Alsó-Hámorban.

Nincsen gonoszabb valami

mint mikor lakásunkat (ágyban, falban, képek rámaiban s.b.) undorító rovar lepi el. Nagy örömmel veszik tehát házi asszonyaink tudomásul, hogy az ujonnan föltalált és szabadalmazott

Egger-féle porfúvókészülék

radikális módon megszabadít bennünket e csapástól.



Hasonlíthatlanul praktikusabb az eddigi gummi-gömböknél, e mellett olcsóbb is s nemcsak rovarporok, hanem minden egyéb porok (u. m. desinfectioporok, bőr és gyermekhintő porok s.b.) porlasztására is kiválóan alkalmas. — Selmezbányán kapható a Sztankay-féle gyógyszerárban a „Reményhez”.

Olcsó árusítás

Weisz Ignác fűszerkereskedésében

Deák Ferencz-utca, (saját házában).

Mintán sikerült Trauer Gyula ur fűszerkereskedésének összes bolti áruit igen jutányosan megvásárolnom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy ezen cikkeket

 felette olcsón, a bevásárlási áron jóval alul árusíthatom, 

míg a készlet tart.

Ajánlom:

Vendéglős, cukrász és kávé urak figyelmébe az igen jó minőségű rum, cognac, sampanyer, különféle likőrökből álló készletet;

Az akadémiai, lyceumi, gimnásiumi hallgató uraknak és az elemi legtöbb iskolák növendékeinek rajz és mindenféle más papír, irkák rajztablák, festékek, rajzeszközök, esetek, tinta és toll-készletet;

Az iparos és kereskedő uraknak üzleti könyvek (strazza, üzleti főkönyvek) és a vevők kis könyvecskéiből álló készletet;

A n. é. közönségnek pedig a különféle fűszerárak, kefék, festékek, stb. stbbiből álló készletet, míg az tart. Különösen figyelmébe ajánlom kitűnő szűrő (filtrir) papirosom készletét.

Egyszersmind köztudomásra hozom, hogy Trauer Gyula ur összes könyvköveteléseit is megvettem és így tisztelettel kérem a t. adókat, hogy kellemetlenségek elkerülése céljából tartozásaikat nálam rendezni sziveskedjenek.

Az összes t. könyvre vevőknek még olcsóbban számítom árucikkeimet, mint Trauer Gyula ur tette. Szóval, ki üzletemben bevásárol, az bizonyára nem fogja ezt megbánni; miért is kérem, hogy jóhírű üzletemet meglátogatni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

Weisz Ignác

kereskedő.

Ez alkalmat ne mulassza el senki

Van szerencsém a tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy üzletem átadása folytán,

míg a készlet tart, igen olcsó árak mellett,

ha a bevásárlás készpénzzel történik, 5 frt és ezen felüli összeg után 5% engedménnyel árusítom árucikkeimet.

Ezek közül különösen felsorolom a következőket: 6—12 személyre ét- kávé- és tea porcelán és fayence készletek, mosdó készülék és asztalkák, függő- és álló lámpák, esemege készülék, fayence vázák és különféle nippes, virág és fayence asztaldiszek, chinaezüst evőeszközök és diszmnű tárgyak, fali tükrök és carnisz, ugymint mindenféle üvegáruk a legnagyobb választékban.

Kiváló tisztelettel

Liptay László.

Házassulandók figyelmébe!

Tisztelettel aluliroit ezennel tudomására batorokodom hozni a városi és közel vidéki n. é. közönségnek, hogy a kertemben lévő

meleg kádfürdőt

kisebb kádakkal is berendeztem.

Fürdőárak:

1 nagy kád használata 40 kr. 1 kisebb kád használata 25 kr.
12 jegy nagy kád használatára 4 frt 12 jegy kisebb kád használatára 2 ft 50 kr.

Egy lepedő használata 4 kr.

A t. cz. akad. hallgatók, lyceumi, gimnásiumi, bányaiskolai valamint minden más iskolai tanulók és növendékek 1 fürdőjegyért csak 20 krt fizetnek.

A nyár tartamára

hidegviz-uszoda zuhanyokkal

áll a n. é. közönség használatára a következő időbeosztás és árak szerint:

Regeltől 8 óráig urak,- 8—10-ig hölgyek,- 10—12-ig urak,- 12 órától d. u. 4-ig hölgyek,- 4 órától estig urak részére.

Uszodai fürdőárak:

1 fürdőjegy 10 kr. hölgyek vagy urak részére

12 „ „ 1 frt — „ „ „ „

1 „ „ iskolai leány és fiu növendékek részére 5 kr.

1 úszónadrág használata 2 kr. — 1 lepedő használata 4 kr.

Idényjegy külön alku utján.

Uszómesterről gondoskodva van.

Kérve nagyrabecsült látogatását, maradok

Selmeczbányán 1897. május havában.

kiváló tisztelettel

FIZÉLY KÁROLY

fürdő-tulajdonos.

SZOMORU-DE IGAZ,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mitsem tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kútforrása a gyomor rendetlen működése** a mit — idejekorán használva Egger kellemes ízű **Sodapasztillája** csakhamar beszüntet (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel rekedtséggel s elnyálkasodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztonsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár** (Dr. Egger Leó és Egger J.) Budapest, Váci-körút 21.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet —

* A nyári idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés partfogását kérve maradok kiváló tisztelettel
Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.